



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.479/2024/5.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes,

alperesek címe

I. rendű

II.r. alperes,

alperesek címe

II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 15.P.21.611/2024/8.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperesek

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a felperes által az alperes (helyesen: II. rendű alperes) részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 350.000 (háromszázötvenezer) + áfa összegre felemeli.

Mellőzi a felperes eljárási illeték fizetésére vonatkozó kötelezését, és azt állapítja meg, hogy az állam által előlegezett 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Megállapítja, hogy az állam által előlegezett 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési és 5.000 (ötezer) forint csatlakozó fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesnek az I. rendű alperes 2024. április 27. napján „Cikk” címmel megjelent cikkében írtak miatt előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetét elutasította. A felperest kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperes részére 50.000 forint perköltséget, valamint az államnak a NAV által közzétett illetékbevételei számlája javára az esedékesség napjáig fizessen meg 36.000 forint le nem rótt eljárási illetéket.

[2] Felperes keresetét Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (2), (4) bekezdésében, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdésében, 10. §-ában, 12. § (1), (2) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdésében, a PK 12. és 14. számú állásfoglalásban, valamint a 13/2014. (IV. 18.) és a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel bírálta el.

[3] A kifogásolt közlemény tárgyát, a közlés aktualitását figyelembe véve, azt közügyekben való megszólalásként értékelte, és azt állapította meg, hogy a sérelmezett közlés – mely szerint maffia vagy kartellezés esetei merültek fel az településrészi vígalomtérdel kapcsolatban hozott felperesi intézkedések kapcsán – a lefolytatott tanúbizonyítási eljárás és a csatolt okiratok tartalmának mérlegelése alapján valós ténybeli alapon nyugvó értékítéletnek minősül, azokat az alperes jogsértés nélkül, az Smtv. 10. §-ában foglalt kötelezettsége körében eljárva tette közzé.

[4] A pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) és 101. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint számított perköltség megfizetésére, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-a alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett illeték megfizetésére.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes kötelezését a per során megjelölt 350.000 forint + áfa összegű perköltsége viselésére.

[6] Előadták, hogy perköltségként a jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az eljárásban benyújtott megbízási szerződés alapján

számolt és a csatolt költségjegyzékben megjelölt összeget kérték felszámítani. A kért perköltségigény elutasításáról az elsőfokú bíróság meg nem ismerhető érvek mentén határozott, a költségjegyzékben kért összeget indokolás nélkül, jelentősen mérsékelte.

[7] Az ellenkérelmükben előterjesztett perköltségigény eltúlzottnak nem tekinthető, ismerte a hazai kereseti-, jövedelmi- és költségviszonyokat. Figyelemmel a kifejtett ügyvédi munka szükséges mennyiségére, az ellenkérelem részletes kimunkálására, az okirati bizonyítékok felkutatására, a tanúmeghallgatásokra a közel két óra időtartamú tárgyaláson.

[8] Csatlakozó fellebbezésében a felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság mellőzze az illeték megfizetésére való kötelezését.

[9] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte illetékfizetésre, megsértve a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontját és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontját. Ez utóbbi jogszabályi rendelkezés értelmében helyi felperesként teljes személyes illetékmentességben részesül, így mentesül az illetékfizetési kötelezettség alól.

[10] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet alperesi fellebbezés által támadott részében történő helybenhagyását kérte.

[11] Érvelése szerint az alperesek fellebbezése azért nem alapos, mert az elsőfokú eljárásban csupán egy tárgyalás került megtartásra, egy ellenkérelmet terjesztettek elő az alperesek, egyéb jogi feladat az ügyben ellátásra nem került, így az igényelt perköltség mértéke eltúlzott.

[12] Az I-II. rendű alperesek fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési kérelem, a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta, így nem vizsgálta az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint megváltoztatta.

[15] Ellenkérelmükben az I-II. rendű alperesek perköltségként a jogi képviselő munkadíját, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint az A/4. számon csatolt megbízási szerződés és annak alapján az A/3. számon csatolt költségjegyzékben megjelöltek szerint számította fel és kérte megállapítani. A költségjegyzékben felszámítottak szerint az ügy áttekintése, az ellenkérelem elkészítése 5 munkaórát, a tárgyaláson való részvétel 2 munkaórát vett igénybe 50.000 forint + áfa/munkaóra díjazás mellett. A 2023. augusztus 1. napján kelt megbízási szerződés II. pont 2.1. alpontja szerint a megbízottat a szerződés alapján teljesített szolgáltatások ellentételezéseként 50.000 forint/munkaóra összegű megbízási díj illeti meg.

[16] Az elsőfokú bíróság a perköltségviselés kérdésében a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott. Annak nem adta indokát, hogy az alperesek által igényelt perköltség összegének megállapítására, annak leszállítására milyen okból kifolyólag került sor, csupán a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésre utalt.

[17] A másodfokú bíróság megítélése szerint a sajtó-helyreigazítás iránti eljárásban történő felkészülésért, az ellenkérelem benyújtásáért, a tárgyaláson történő részvételért felszámított 7 munkaóra és az óradíj ügyvédi megbízási szerződésben kikötött mértéke eltúlzottnak nem tekinthető.

[18] A II. rendű alperes és a jogi képviselő között létrejött megbízási szerződésben meghatározott díjazásban a felek megállapodtak, a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint. A felszámított perköltség összegének mértékére vonatkozóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja volt az irányadó. A 2. § (2) bekezdése alapján van arra lehetőség, hogy a bíróság a kikötött ügyvédi munkadíjat kivételes esetben mérsékelje, amennyiben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj között aránytalanság áll fenn, indokolási kötelezettség mellett. Az elsőfokú bíróság az összecszerűség megállapításának indokát nem adta.

[19] Adott esetben a másodfokú bíróság megítélése szerint az alpereseket képviselő ügyvéd által ténylegesen elvégzett tevékenység és a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj között aránytalanság nem volt megállapítható. A jogi képviselő a megbízási szerződésben vállalt kötelezettségeit ellátta, ellenkérelmet terjesztett elő, a tárgyaláson részt

vett, a tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan érdemben védekezett. A tárgyalási jelenlétért felszámolt 2 munkaóra indokolt volt, a felkészülésre és az ellenkérelem megírására számított 5 munkaóra sem tekinthető eltúlzottnak. Ezért a másodfokú bíróság indokoltnak tartotta az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összegének felemelését és a pervesztes felperest az alperesek által felszámítottaknak megfelelően kötelezte az ügyvédi munkadíj megfizetésére. A kikötött munkadíj mértéke a piaci viszonyokkal, a józan ésszel sem volt ellentétes. Konkrétumok nélküli, indokolás mellőzésével történő perköltség leszállításnak nem volt helye, különös tekintettel arra is, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes nem vitatta az alperesek által előterjesztett perköltségigényt.

[20] A felperes, mint helyi felperes az illetékekről szóló 1990.évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett illeték megfizetésére.

[21] Abban az esetben, ha az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte a felet illeték megfizetésére, a másodfokú bíróságnak ezt hivatalból kötelező felülbírálnia akkor is, ha a fél fellebbezésében ezt a döntést külön nem támadta. Ennek elmaradása megalapozza a másodfokú bíróság kártérítési felelősségét (PJD2023.2.). A hivatalból történő felülbírálatra tekintettel a felperes csatlakozó fellebbezésében előadottak alapján a felperest szükséges volt mentesíteni az illeték viselése alól.

[22] Személyes illetékmentessége okán a másodfokú eljárásban előlegezett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a felperes ugyancsak nem kötelezhető. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, az Itv.39.§ (1) bekezdése és a 46.§ (1) és (4) bekezdése alapján számított fellebbezési és csatlakozó fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

[23] A másodfokú eljárásban sem a felperes, sem az alperesek nem terjesztettek elő költségigényt, így arról a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

Budapest, 2024. december 12.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.

bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.

bíró